TORAH OHR • PARSHAS CHAYEI SARAH • MAAMAR 1

יגלה לן טעמיה כו׳

The Subject of the Field of Machpelah

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ״ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA
likuteitorah.com/torah-ohr/chayei-sarah/1/

1 (ענין שדה המכפלה)

(The subject of the field of Machpelah.)

2 יגלה לן טעמיה כו'. הנה מילוי ה' היא בה' אחרת והיא בחי' כפילא כנודע מענין מערת המכפלה שהיא ה' אחרונה דשם ב"ן [שם ב"ן] כו'.

"May He reveal to us its reasons," etc. Now, the filling of the [letter] hei is with another hei, and this is the level of kefila (doubled), as is known from the subject of the Cave of Machpelah, which is the final hei of the Name Ban, etc.

והענין יובן בהקדים להבין ענין האכילה כי הנה עיקר האכילה להיות כי מן המאכל נעשה

And the matter will be understood by first explaining the subject of eating. For the essence of eating is that from the food there is made

חלב ודם והדם הוא הנפש וחיות האדם שמקבל הכבד הדם מן המאכל ושולח ללב ולמוח דתלת שליטין אינון בעלמא כבדא ולבא ומוחא כו'.

fat and blood; and "the blood is the soul" and the life-force of a person, for the liver receives the blood from the food and sends [it] to the heart and to the brain, since "there are three rulers in the world: the liver, the heart and the brain," etc.

3 ועי"ז מתעלה המאכל שנעשה ממנו לב ומוח האדם ועי"ז מתחזק לבו ומוחו בעבודת ה' שבלבו בהתלהבו' כרשפי אש שנעשה בכח האכילה שבלא אכילה הי' [היה] מתחלש כו'.

And through this the food is elevated, since a person's heart and brain are made from it; and through this his heart and brain are strengthened in the service of G-d: in his heart, with a fervor like flashes of fire, which comes about by the power of the eating, for without eating he would grow weak, etc.

וגם מוחו נעשה חזק להתבונן בגדולת ה' כו' וזהו ענין בירור שמן המאכל נעשה אדם.

And also his brain becomes strong to contemplate the greatness of G-d, etc. And this is the matter of refinement (birur): that from the food a person is made.

אך כ"ז [כל זה] הוא בימות החול אבל בשבת בורר אסור אלא האכילה היא יותר עליונה בבחי' המשכה מלמעלה וקראת לשבת ענג. אז תתענג על הוי"ה.

But all this is on the weekdays. On Shabbos, however, sorting (borer) is forbidden; rather, the eating is higher, in the manner of a drawing down from above: "And you shall call the Shabbos a delight"; "Then you shall delight in Havayah."

כי הנה כתיב אחור וקדם צרתני אחור למע"ב [למעשה בראשית] כו' שהמאכל כמו שהוא למטה בירידתו בשבה"כ [בשבירת הכלים]

For it is written, "Back and front You formed me": "back" [refers to being last] in the work of creation, etc.; for with respect to the food as it is below, in its descent through the shattering of the vessels,

הנה האדם הוא בבחי' קדם שהמאכל הוא מתברר ע"י האדם אבל בשרשו למעלה הוא מעולם התהו לפני מלך מלך לבנ"י [לבני ישראל] אלא שאח"כ וימלך וימת.

the person is in the position of "front," for the food is refined by the person; but in its root above, it is from the World of Tohu, "before any king reigned over the children of Israel," except that afterward, "and he reigned, and he died."

4 וימת וימלך כו'. אך מ"מ נראה ששרשו יותר גבוה מהאדם שהרי המאכל הוא המחי' [המחיה] את האדם.

"And he died, and there reigned," etc. Yet nevertheless it is evident that its root is higher than the person, for the food is what gives life to the person.

והאדם הוא מקבל החיות מן המאכל לפי שהוא בבחי' אחור למע"ב [למעשה בראשית] כו' ובשבת שהוא זמן עליית העולמות מתעלה המאכל

And the person receives life-force from the food because he is in the position of "back" [last] in the work of creation, etc. And on Shabbos, which is the time of the ascent of the worlds, the food is elevated

כמו שהוא בשרשו ונמשך ממנו חיות להנפש מלמעלה למטה ע"י י"ב לחמים כו' וזהו ענין צדיק אוכל לשובע נפשו כי יש ב' אכילות הא' הוא לשובע נפשו.

as it is in its root, and life-force is drawn from it to the soul from above to below, through the twelve loaves, etc. And this is the meaning of "The righteous one eats to satisfy his soul"; for there are two kinds of eating: the first is "to satisfy his soul,"

5 והב' הוא ובטן רשעים תחסר. לשובע נפשו הוא חיות הנפש הבאה מלמעלה. ובטן רשעים כו' היינו

and the second is "but the belly of the wicked shall lack." "To satisfy his soul" is the life-force of the soul that comes from above. "But the belly of the wicked," etc., means

כי רשעים הם החיצונים וע"י האכילה מבררים מהם חיל בלע ויקיאנו כי בכל מאכל יש תאוה שהוא שרש הקליפה

that "the wicked" are the external forces, and through eating, [what they hold] is refined out of them: "He has swallowed wealth, and he shall vomit it up." For in every food there is craving, which is the root of kelipah (the husk);

וע"י שנכלל בגוף האדם ונעשה ממנו דם הנשלח ללב ומוח מתהפך לטוב בקדושה ע"י חיזוק הלב ומוח בעבודת ה' וע"ז לוקח ממנו החיות שבזלעו"ז [שבזה לעומת זה] וזהו ובטן רשעים תחסר שנחסר החיות שבלעו. ומבטנו יורישנו אל.

and by its being absorbed into the body of the person and made into blood that is sent to the heart and brain, it is turned to good, into holiness, through the strengthening of the heart and brain in the service of G-d. And through this the life-force that is in the opposing side ("one opposite the other") is taken from it; and this is "but the belly of the wicked shall lack": the life-force that it swallowed is lacking. "G-d shall drive it out of his belly."

6 והנה האכילה שבחול שהיא בבחי' בירור הוא להיות ובטן רשעים תחסר. אבל האכילה שבשבת היא המשכה מלמעלה לשובע נפשו מחמת המאכל כמו שהוא בשרשו למעלה קודם שנפל בשבה"כ [בשבירת הכלים] שאין בו בירור.

Now the eating of the weekdays, which is in the manner of refinement, is so that "the belly of the wicked shall lack." But the eating of Shabbos is a drawing down from above, "to satisfy his soul," by virtue of the food as it is in its root above, before it fell in the shattering of the vessels, in which there is no refinement.

7 וכמ"ש בזוהר פרש שבתכם לא קאמר שמה שנעשה מלמטה למעלה ע"י בירור כמו בימות החול יש בו פרש שהוא פסולת שהמובחר שולח ללב ולמוח והפסולת יורד למטה בקרביים ובני מעיים כו' וזהו הבירור

And as it says in the Zohar: "the dung of your Shabbosos" is not said. For what is done from below upward through refinement, as on the weekdays, has "dung" in it, which is waste: the choicest [part] is sent to the heart and to the brain, and the waste goes down into the innards and intestines, etc.; and this is the refinement.

אבל בשבת שהוא נעשה מלמעלה למטה אין בו פסולת כלל כי הפסולת הוא מעה"ד [מעץ הדעת] טו"ר [טוב ורע] ולמטה נעשה טו"ר [טוב ורע] בכל הבחי' ע"י אכילת אדה"ר [אדם הראשון] מעה"ד [מעץ הדעת] טו"ר [טוב ורע]

But on Shabbos, when it is done from above downward, there is no waste in it at all; for waste comes from the Tree of Knowledge of good and evil, and below, good and evil came about in every level through Adam's eating from the Tree of Knowledge of good and evil.

וגם בכל אדם יש תערובת טו"ר [טוב ורע] כו' רק שאינו שוה בכל נפש יש שטוב שלו מרובה כו'

And also in every person there is a mixture of good and evil, etc., only that it is not equal in every soul: there are those whose good is the greater, etc.,

וכן יש שטוב שלו הוא בבחי' זו כו' אבל בשבת אז תתענג על ה' למעלה מעה"ד [מעץ הדעת] ולא יגורך רע כלל.

and likewise there are those whose good is at such-and-such a level, etc. But on Shabbos, "then you shall delight in Havayah," above the Tree of Knowledge, and "evil shall not dwell with You" at all.

רק ביו"ט [ביום טוב] כתיב פרש חגיכם לפי שביו"ט [שביום טוב] יש בו קצת בירור שהרי הותרה בו מלאכת אוכל נפש כאפיה ובישול כו'

Only of the festivals is it written, "the dung of your festivals," because on a festival there is some refinement, since the work of preparing food is permitted on it, such as baking and cooking, etc.,

ואינו אסור רק קצירה וזריעה וחרישה כו' ולפי שהותרו קצת מלאכות באוכל נפש יש בו בירור ושייך פסולת והתקון הוא למחדי למסכני.

and only reaping, sowing and plowing, etc., are forbidden. And because some kinds of work for preparing food were permitted, there is refinement on it, and waste applies. And the remedy is "to gladden the poor."

כי שעת שמחה היא לשמח את הכל וכמ"ש ושמחת בחגך אתה והלוי והגר כו' לפי שהשמחה היא בחי' המתקת הדינין וצריך לשמח את כולם שיהיו כולם נכללים בבחי' שמחה.

For a time of joy is [the time] to gladden everyone, as it is written, "And you shall rejoice in your festival, you... and the Levite and the stranger," etc.; for joy is the level of the sweetening of the judgments, and one must gladden everyone, so that all will be included in the level of joy.

8 וכנודע ממי שהוא בשעת שמחה שאז רוצה שיהיו כולם שמחים שבזה נמתק הדין מאחר שמשוה את כולם.

As is known of one who is in a time of joy: he then wants everyone to be joyful; and by this the judgment is sweetened, since he makes everyone equal.

אבל מאן דלא יהיב למסכני כו' אין הדין נמתק ונשאר הפרש ולכן העונש הוא מדה כנגד מדה שנותנין לו הפרש כי הוא גרם שישאר פסולת הפרש בעבור שלא המתיק הדין.

But [with] "one who does not give to the poor," etc., the judgment is not sweetened and the "dung" remains. Therefore the punishment is measure for measure, that they give him the "dung," for he caused the waste, the "dung," to remain, since he did not sweeten the judgment.

וזהו ביו"ט [ביום טוב] אבל בשבת אע"ג [אף על גב] דלא יהיב למסכני אין עונשו רב כי בשבת אין פרש כלל לפי שהוא רק בחי' המשכה שמלמעלה דלא יגורך רע כלל.

And this is on a festival. But on Shabbos, even though one does not give to the poor, his punishment is not great, for on Shabbos there is no "dung" at all, since it is only the level of a drawing down from above, "evil shall not dwell with You" at all.

9 והנה המשכה זו היא בב' בחי' כפילא וקלישא. פי' קלישא היא המשכת יודי"ן וי"ן שמיו"ד נעשה וי"ו שהיו"ד עצמה נמשכה ונעשית וי"ו.

Now this drawing down is in two modes: kefila (doubled) and kelisha (thin). Explanation: kelisha is the drawing out of yuds and vavs, for from a yud a vav is made: the yud itself is drawn out and becomes a vav.

כי לפי שהיו"ד הוא בחי' צמצום לכן יכול להיות ממנה המשכה בבחי' וי"ו מן היו"ד עצמה אבל הה' שהיא התפשטות אורך ורוחב.

For since the yud is the level of tzimtzum (contraction), therefore there can be a drawing forth from it in the manner of a vav, from the yud itself. But the hei, which is expansion in length and breadth:

10 ואין התפשטו' [התפשטות] אורך ורוחב שלמעלה יכולה להתגלות למטה כמו שהוא למעלה בבחי' אורך ורוחב עד אין קץ כו' אלא ההמשכה היא בבחי' ה' אחרת למטה והיא בחי' המילוי של ה'

the expansion in length and breadth that is above cannot be revealed below as it is above, in the manner of length and breadth without end, etc.; rather, the drawing down is in the manner of another hei below, and this is the level of the filling of the hei,

דהיינו כח הה' שהי' [שהיה] בהעלם למעלה. כי לעולם המילוי הוא מה שבהעלם ומה שבהעלם למעלה יצא מההעלם אל הגילוי למטה.

that is, the power of the hei that was hidden above. For the filling is always what is in concealment, and what was in concealment above has come out of the concealment into revelation below.

11 והיינו בחי' כפילי' שהיא בחי' מילוי ההי"ן כנודע מענין המכפלה. אך כ"ז [כל זה] הוא שאנו מקבלים ההשפעה ע"י י"ב לחמים בזמן הזה

And this is the level of kefila, which is the level of the filling of the heis, as is known from the subject of the Machpelah. But all this is [so] while we receive the flow of influence through the twelve loaves in this present time;

אבל לע"ל [לעתיד לבוא] יגלה לן טעמיה דבתריסר נהמי כו' ואזי לא יהיה בחי' כפילא כו' רק הה' עצמה שלמעלה יהי' [יהיה] לה גילוי למטה ג"כ ע"י כי יגלה לן טעמיה כו' וכמ"ש ביום ההוא יהיה כו':

but in the time to come, "He will reveal to us the reasons of the twelve loaves," etc., and then there will not be the level of kefila, etc.; rather, the hei itself that is above will be revealed below as well, through "He will reveal to us its reasons," etc.; and as it is written, "On that day [Havayah] will be [One]," etc.

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/torah-ohr/chayei-sarah/1/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok